

Meijjän Perö

Sarvenperän kylälehti
3/2011

www.sarvenpera.fi

3 €

**Akrobatiaa
ja lemmenlukkoja**

Saunamaraton ja Lemmenkivi

Tämän kesän Saunamaraton esiteltiin todella näyttävästi maakuntalehden sivulla: isot kuvat ja hauska juttu toivat oivalista näkyvyyttä omaleimaiselle tapahtumalle. Kylän suurponnistus huomioitiin tänä vuonna myös YLE:n Keski-Suomen alueuutisissa.

Saunamaraton on julkisuutensa ansainnut: mainio idea on jalostunut hyvähenkiseksi, luonnonläheiseksi ja voittoa tavoittelemattomaksi tapahtumaksi, jota urheilulliset ylilyönnit eivät pääse pilaaamaan.

Ensi vuodesta on tulossa Saunamaratonin juhlavuosi. Kymmenettä kertaa järjestettävän tapahtuman ideointi on jo käynnissä: tar-

koituksena on päivittää toimiva maratonresepti juhlauntoon.

Löylystä toiseen taivaltavien maratonareiden lisäksi Sarvenperälle saattaa tulevaisuudessa etsiä myös toisenlaisia pyhiinvaeltajia.

Kylän uusi maamerkki, Lemmenkivi, tulee houkuttelemaan luokseen sekä liittoaan lemmentulokilla vahvistavia pareja että muuten vaan kiinnostuneita kulkijoita.

Vielä vuosi sitten Meijän Perän pääkirjoituksessa etsintäkuulutettiin ensimmäistä paria kiinnittämään lukkonsa Lemmenkiven kylkeen. Tämän vuoden kesäkuussa tärppäsi, kun vantaalaiset Jari ja Aila Hirvi ilmoittautuivat ensimmäisen lukon kiinnittäjiksi. Histori-

aan jäävä Lemmenkiven ensimmäisen lukon lukotuspäivä on täten virallisesti 19.6.2011.

Pätevän talkootiimin ansiosta Lemmenkivi näyttää tätä nykyä ihan oikealta matkailunähtävyydeltä. Lepomäentien reunukselta ylös Lemmenkivelle rakennetut portaat helpottavat kapuamista jyrkässä rinteessä sijaitsevalle Lemmenkivelle.

Mutta miten ihmeessä isosta kiven lohkarista tuli Lemmenkivi? Sitä kannattaa kysyä Riittasen Matilta. Vastauksen löydät myös tästä lehdestä.

Sivulassa 21.8.2011
Hanna

Kuva yllä: Avoimet kahden keskimatkan kansalliset suunnistuskilpailut kisattiin 6.8.2011 Tasasenkaan maaostoissa. Sarvenperäset ry oli paikalla muonittamassa yleisöä ja kilpailijoita.

Kuva oikealla: Halisen Kalevi Lemmenkivellä rapputalkoissa.

Meijän Perä3/2011

Sarvenperän kylätoimikunnan lehti

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa: helmi-, touko-, elo- ja marraskuussa.

Paino: Jyväskylän yliopistopaino. Lehden painos 180 kpl. Seuraavaan lehteen aineistot 31.10.2011 mennessä päätoimittajalle tai toimittajille.

Julkaisija: Sarvenperäset ry / puheenjohtaja Vesa Pihlajamäki p. 020 482 5890, sihteeri Seija Halinen p. 0400 646 471, rahastonhoitaja Riitta Kuusela p. 050 571 8492

Päätoimittaja: Hanna Mäkinen, Sarvenperäntie 545, 41930 Kuohu, p. 050 368 0280, email: hanna_k.makinen@nic.fi

Lehden taitto: ; Hanna Mäkinen

Toimittajat: Seija Halinen p. 0400 646 471, email: seija.halinen@elisanet.fi, Vesa Pihlajamäki (Sarvenperäset ry:n edustaja), p. 020 482 5890, Petri Hakkarainen p. 050 529 0529, email: perasarvi@gmail.com, Salla Hellevo p. 040 581 5155, e-mail: sallalaa@gmail.com ja Paavo Vehkala p. 050 323 1155

Tilaushinnat: Sarvenperän asukkaille ilmainen, muille vuosikerta 12 euroa, irtonumerot 3 euroa.

Tilaukset: Seija Halinen, Sarvenperäntie 480, 41930 Kuohu, p. 0400 646 471

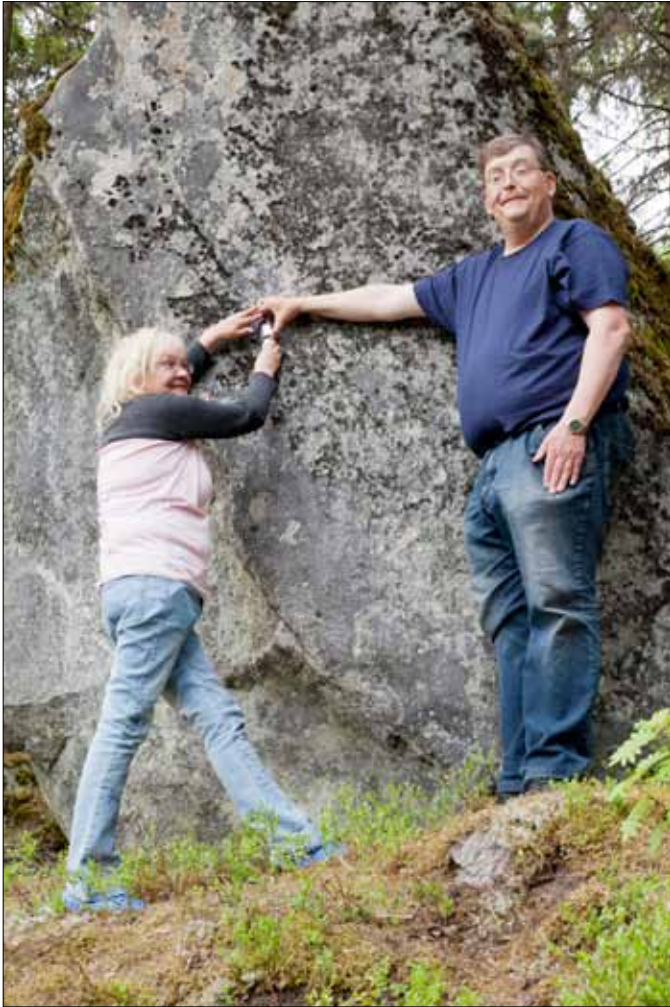
Ilmoitushinnat: koko sivu 50 euroa, 1/2 sivu 33 euroa, 1/4 sivu 20 euroa, 1/8 sivu 13 euroa; rivi-ilmoitukset kyläläisille ilmaisia max 20 sanaa.

Aineistot: Kirjoitukset toimitetaan mieluiten sähköisesti. Kirjoittaja voi myös nimimerkillä, mutta nimen on oltava päätoimittajan tiedossa (ei kerro eteenpäin). Juttuja voidaan lyhentää ja oikeinkirjoitusta korjata asiasältöön puuttumatta. Kaikki oikeudet muutoksiin pidätetään.

Kansikuva: Sarvenperän harrastuskirjo muuttui entistä värikkäämmäksi Jarmo Lahtisen tuotua kylälle vertikaalikangasakrobatian. Lue juttu sivulta 10. Kuva: Teemu Tarkiainen.

ISSN 1459-9228

Lukottajat löysivät Lemmenkiven

Vantaalaiset Jari ja Aila Hirvi saivat seurakseen lukon kiinnitykseen Ailan sisaren Leena Norosen Pentti-miehensä kanssa.

Kestävän rakkauden sarvenperänen symboli, Lemmenkivi, on saanut tämän kesän aikana ensimmäiset lukot kylkensä komistukseksi. Lemmenkiven ensimmäisen lukon kiinnittivät vastavihityt Aila ja Jari Hirvi kesäkuussa. Seuraavina viikkoina on moni muukin pariskunta tuonut oman lemmenlukkonsa Lepomäentien ja Leppäsuontien risteysalueella sijaitsevan jyhkeän kivipaaden lenkkeihin.

Lemmenkivi sai alkunsa Matti Riuttasen ajatuksesta soveltaa mm. Riikan ja Pariisin kaupungeista tuttua käytäntöä kotoisiin puitteisiimme. Matin näkemässä tv-ohjelmassa riikalaiset pariskunnat kävivät kiinnittämässä nimikoidut, lujaa rakkautta kuvastavat lukkonsa paikallisen sillan kaiteeseen.

Ajatus rikkoutumattomaksi aiottua rakkautta julistavasta lukkokokoelmasta jäi itämään Matin mieleen. Ajan kuluessa idea jalostui Rytölän ajatushautomossa paremmin Sarvenperän olosuhteisiin soveltuvaksi: Ikuisen lemmen muistomeriksi löytyi kävelylenkillä Lepomäentien varren jättikivi, joka tulisi kestäväksi aikaakin huomattavasti paremmin kuin vajoamaan ja hajoamaan taipuvaiset sillat.

Jari ja Aila Hirven tuodessa lukkonsa Lemmenkivelle oli paikalla myös Riuttasen Matti ensimmäisille lukottajille luvattun kuohuviinipullon kanssa. Samalla Lemmenkivi sai toisen lukkonsa, kun Aila Hirven sisar Leena Noronen juhlisti Pentti-miehensä kanssa 31-vuotista avioliittoaan.

Lemmenkiven ensimmäiset lukot huomioi myös Suur-Jyväskylän -lehti, jonka Lemmenkivi-aiheinen juttu poiki lisää lukon laittajia. Lehtijutun olivat hoksanneet esimerkiksi Riikka ja Jani Järvinen sekä Sari ja Aki Järvinen Jyväskylästä.

Järvisen veljekset vaimoineen kävivät laittamassa Lemmenkiveen lukot toisen hääpäivänsä kunniaksi. Pariskunnat oli vihitty tuplahäissä, joten lukotkin kiinnitettiin yhtäaikaaisesti. Tapahtumaa todisti Sarin ja Akin kuuden viikon ikäinen poikavauva.

Riikka Järvinen kertoi nähneensä vastaavan lemmenlukon kiinnityksen Salatut Elämät -tv-sarjassa, ja pitäneensä ideaa hauskana. Lukon kiinnitys tuntui sopivan hyvin myös omien häiden vuosipäivän ohjelmaksi. Lukon kiinnitys sopii Järvisen mielestä vahvistamaan ajatusta liitosta, joka pysyy loppuun asti ehjänä, kuten vihkivalassa on luvattu.

Reunoilla Sari ja Aki Järvinen, keskellä Jani ja Riikka Järvinen.

Matkailua helteellä

Helteitä povailevan päivän aamuna lähti aamuvirkku joukko sarvenperäsiä ja meitä muualtakin mukaan nousseita matkalaisia Pohjolan Matkan kyydittäväksi.

Iloinen odotus oli kaikilla siitä, mitä mukavaa Seija on taas kasanut näiden päivien varalle.

Ennen Kouvolaan tuloa oli matkan varrella aamukahvitauko ja ennen lounasta pieni tauko vaikka ostoksille tai kävelyllä. Ja vaikka kuinka ähky olo oli syömisen jälkeen, niin ei muuta kuin opastetulle kaupunkikierrökselle vaan.

Nähtävää ja kuultavaa kyllä riitti. Kouvola vanhana varuskuntakaupunkina sisältää paljon erilaista nähtävää ja koettavaa.

Kiersimme kasarmialueen, joka ei ole aivan pieni alue. Hyvän kuvan siitä sai millainen se on ollut aikoinaan. Nykyäänhän toiminnot ovat supistettuja niin siellä kuin muuallakin.

Erikoismaininnan ansaitsevat

kauniit puistoalueet ja mahtavat ikivanhat puut.

Kävimme myös radiomuseossa, pienoisrautatiemuseossa ja matkamuistomyymälässä yms., mitä siinä helteessä jaksoi.

Matka jatkui sitten kohti Kotkaa.

Sille matkan varrelle Seija oli keksinyt ovelan kahvipaikan. Se oli Huldin Huvila Karhulassa. Siellä palattiin tehtaan varjoon ja pienen mökin pihamaalle menneiden aikojen tunnelmaan: 1900-luvun alkukymmenille, sota-aikaan ja sen jälkimaininkeihin. Tarina oli soljuvaa ja herätti varmaan muistojakin. Taidettakin siellä vintillä oli, ja käsitöitä sai ostaa.

Tarjolla oli karjalanpiirakoita oikein pannukahvin kanssa ja santatakin sai. Eikä ollut yhtään hytystä siinä pusikon keskellä! Ehkä helteellä oli osansa. Kotkassa majoitimme Seurahuoneelle ja ilta oli jokaisen omassa huomassa.

Sunnuntai valkeni yhtä heltei-

senä kuin lauantaikin. Aamupalan jälkeen aloitimme päivän oppaan selostamalla kaupunkikierröksellä.

Kiersimme Sapokan puistoalueen ja kiipesimme vesiputouksen yläpuolelle ihailemaan maisemia, alueen lukemattomia kasveja ja upeina kukkivia istutuksia. Nimen Sapokka tämä alue on kuulemma saanut saapasta muistuttavasta maisemasta.

Täytyy todeta että Kotka on upeiden istutusten, runsaiden puistojen ja aika hyvin hoidettujen alueiden kaupunki. Vai olisivatkohan arvanneet sarvenperästen tulon kuten raumalaiset viime kesänä! Suihteellisen siistiä joka tapauksessa.

Sapokan jälkeen nautimme kahvit Merikeskus Vellamossa. Leivos oli mahtavan suuri!

Sitten opas kierrätti meitä Merikeskuksessa ja yritti selittää vanhoja merenkulun taitoja ja tapoja sekä ”ennenvanhasta” tekniikkaa. Tiedä sitten mitä jäi mieleen, mutta se kuitenkin, ettei se helppoa ollut

Kuva: Seija Hällinen

Reippaita kesäretkeläisiä Huldin Huvilalla.

elämä merelläkään silloin muinoin, jos kohta ei maallakaan. Jos Kiinassa käymiseen kului runsas vuosi, siis ilman oleilua, niin verratkaapa sitä tähän päivään, älkääkä valittako turhista.

Paljon oli nähtävää, enemmän jäi näkemättä.

Tämän jälkeen siirryimme EGYPTIIN, siis Kairoon (eikös se ole Egyptin pääkaupunki?) Kairoon Seija oli järkännyt ajan yllätysvieraalle! Meitä tuli tervehtimään oikea ”KOTKAN RUUSU”. Komea ja mukavajuttuinen tyttö. Miehet vallankin..... no niin. Kaikki me tykättiin!

Lounas Kairossa oli maittava ja runsas, ja sen jälkeen olikin jo aika nousta autoon ja lähteä.

Paluumatkalla poikkesimme vielä Langinkoskella katselemissa kuohuja, jotka aikoinaan viehättivät myös keisaria. Upea paikka, vaikka vähän rapistumassa – niin kuin me katselijatkin jo suurelta osin!

Reipas kesäinen sade ropisi lähestyttäessä keskistä Suomea. Mikkelissä joimme vielä iltakahvit tai mitä kukakin halusi. Hellepäivät jäivät sinne kotkalaisten iloksi.

Matka oli mukava, ja Seija ja kumppanit ansaitsevat kiitokset. Runsaat sellaiset. Myös turvallisesta kyydistä kiitos hyväntuuliselle kuljettajalle!

Mukavaa loppuvuotta Sarvenperäset!

K.S.

Sapokan puistoalue, Kotka.

Huldan Huvila, Karhula.

Kotkan ruusu.

Langinkosken kuohut.

Saunamaraton 2011

Sarvenperän 9. Saunamaraton vietiin läpi kauniissa ja helteisessä säässä. Mukaan oli ilmoittautunut 70 saunojaa, joista vain yksi ei syystä tai toisesta ilmaantunut lähtöpaikalle.

Osanottajia oli tänäkin vuonna ympäri Suomen, eteläisimmät Helsingin seudulta, Porvoosta ja Raisiosta, pohjoisimmat puolestaan Nurmekselta ja Kokkolasta.

Miehiä oli mukana 39, joista ensikertalaisia 17. Naispuolisia saunojia oli 30 ja heistä 14 osallistui ensimmäistä kertaa.

Matkaan lähetettiin 10 ryhmää kukin oman oppaansa johdolla. Oppaan tehtävä on huolehtia paitsi reitillä pysymisestä, myös aikataulun pitämisestä ja siitä, että jokainen saunoja varmasti käy jokaisessa saunassa.

Saunojat kävivät päivän aikana 17 eri saunassa nauttimassa vähintään minimivaatimuksen eli yhden löylyt 15 min. määräajassa.

Kaikki matkaan lähteneet suorittivat maratonin loppuun tietävästi ilman haavereita, joten päivystämässä ollut Kuohun VPK:n ensiapuryhmä selvisi sivusta seuraamalla. Hyvä näin.

Kiitos kaikille saunanomistajille ja lämmittäjille kun jälleen keran avasitte yksityissaunojenne ovet kaikelle kansalle. Kiitos myös kaikille eri tavoin maratonitalkoisiin osallistuneille!

S.H.

PS. Ensi vuoden Saunamaratonista on jo tullut muutamia kyselyjä eli kiinnostusta tuntuu riittävän.

Kuva ylhäällä: Lappeenrantalaiset Arja Lakkala ja Eija Korpela aamupurolla Korsulla. Päivän mieluinen maratonurakka on vielä edessä.

Kuva keskellä: Ansaitulla lepotauolla Yhdysvalloista asti Saunamaratonille saapunut Anne Shadrick ja Sirpa Ilves Seinäjoelta.

Kuva alinna: Tähtirinteen Naisten maratonmaalaukset syntyivät Hattulan savusaunan löylyissä.

Kuva: Hanna Mäkinen

Kuva: Seija Hallinen

Kuva: Hanna Mäkinen

Miesten ilta

Jo neljännen kerran järjestetty Miesten ilta pidettiin lauantaina 28.5., toisen kerran putkeen Korsulla, vaikka järjestävä kylä olikin Kuohu. Kuohulaiset ihastuivat viime vuonna Sarvenperän korsun fantastiseen ympäristöön ja halusivat tulla isännöimään vuoroansa tänne. No sehän passasi meille.

Jouko Kiema toimi illan (tai ennemminkin päivän) veturina väkevien adjutanttien kanssa. Jouko ja Aulis Mäkinen olivat kehittäneet kylien välisen ”leikkimielisen” kilpailun, jossa katsottaisiin viimevuotiseen tapaan paras kylä seuraavaksi vuodeksi. Vesankaa ja Saukkolaakin pyydettiin mukaan, mutta väantö jäi Sarvenperän ja Kuohun väliseksi. Sen sijaan kolmanneksi joukkueeksi leikkiin ryhtyi Järjestäjien joukkue, jossa kolmantena kisaajana oli illan loistava kokki Jani Korpela. Myös parhaat henkilökohtaiset suoritukset tulitisiin noteeraamaan.

Kisaan osallistui kaiken kaikkiaan upeasti 28 henkilöä ja jouk-

Miesten ilta -kuvat: Petri Hakkarainen

Jukka Moilanen ja Veli Minkkinen sulkapallonheittovuorossa miestenillassa Korsulla.

kuoiden kokonaispottiin hyväksyttiin joka lajissa joukkueen kolmen parhaan ottelijan tulokset. Itse kisa koostui neljästä lajista. Lajit olivat kaukispussitus, frisbeegolf, sulkapalloheitto ja sankoruiskukolotus. Enemmänkin lajeja oli tarjolla, mutta aikapula iski loppupuolella.

Päivän hikisen ja äänekkään koitoksen jälkeen olikin pistelaskun vuoro. Kuohulaiset olivat kritisoinneet pistelaskua viime vuonna, koska Sarvenperä oli voittanut, ja hen-

kilökohtaisen kisan voittajakin oli kuulemma löytynyt epämääräisissä merkeissä. Ilman skandaalia ei selvitty nytkään, koska henkilökohtaisen koitoksen voitti päätuomari ja järjestäjä itse, eli Jouko Kiema! Toiseksi tuli myös järjestävän seuran Jani Korpela ja kolmanneksi Tommi Oksanen ite Perältä.

Kylien välisissä tuloksissa ykkösen oli Kuohu 442 pistettä, toinen Järjestäjät 440 pistettä ja kolmantena Sarvenperä 381 pistettä.

Loppuilta menikin saunassa lopputuloksia spekuloidessa ja lajikohtaisia tunnelmia ruutiessa. Onneksi ensi vuonna on taas Sarvenperän vuoro järjestää ilta ja rakentaa pisteytysjärjestelmä. Kaikesta huolimatta oikein viihdyttävä päivä hienojen miesten seurassa.

Erikoiskiitokset vielä jälkipeilien pitopaikalle Joensuunmutkaan, Jokisten tilalle, jossa saimme jättikankaalta katsoa Mestareiden liigan loppuottelun.

Kisailija Hakkarainen

Jouko Lehtisen tyylinäyte sankoruiskukolotuksessa, taustalla Aulis Mäkinen.

Jouko Kiema ja Aulis Mäkinen.

Köntyksiltä sujuu reisin päällä suvereenisti myös perunan keitto. Matti (vas.), Kalevi, Esko ja Asko tauolla.

Köntysten kesämatka 2011

Perinteiseen tapaan Kalevi lämmitti rantasaunansa, jonne kokoonnuttiin tekemään matkasuunnitelmaa.

Lähtö tapahtui maanantai-aamuna 25.7., ja tavoitteena oli päästä illaksi Kutturään Matin mökille. Matkakuume oli kova.

Ensimmäinen kahvitauko oli Kärsämäellä, ruokailutauko pidettiin vähän ennen Kemiä Neste Lapintuulussa. Sinne poikkesi sattumalta myös Salosen Jani poikansa kanssa, ja kertoi olleensa edellisen viikon kotonaan Sarvenperällä lomailmassa.

Matka jatkui Rovaniemelle, missä poikkesimme Citymarkettiin eväitä ostamaan. Seuraava pysähdys oli Vuotsossa Palvianen Juhaniin mökillä yllätysvieraina. Juhani oli tehnyt kesän mökkiremonttia. Seuraava pysähdys olikin sitten Kutturassa. Matti laittoi saunan lämpiämään ja vanhana ”saunamajurina” sai sinne ihanat löylyt.

Tiistai-aamuna lähdimme kohti

pohjoista. Saariselän kierroksen jälkeen pysähdyimme Ivalossa hetken. Seuraava kahvitauko oli Sevetijärven baarissa, jossa oli edellisellä viikolla ollut kuohulaisia. Ajoimme maisemia ihailen eteenpäin Näätämöön, jossa ylitimme Näätämöjoen ja ajoimme Varanginvuonon suuntaan. Hetken päästä pysäytimme levikkeelle näköalapaikalle, jossa alkoi perunoiden keittäminen. Varangin vuonon rannalla pysähdyimme ihailemaan Jäämeren vettä ja viimekertaista uima-kaamme. Ajoimme vuonon ympäri Vesisaareen asti, jossa herkuttelimme paikallisessa baarissa. Tulimme jälkiämme takaisin ja Tana brusta käännyimme Nuorgamiin, jossa yövyimme Suomen pohjoisimman kolkan mökissä.

Keskiviikkoaamuna matka jatkui Utsjoen kautta Kaamaseen, jossa poikettiin Nuorgamin Jounin kaupalla, jonka 80-vuotias omistaja on ollut sairaslomalla. Juha Watt Vainio mainosti aikanaan kyseistä

kauppaa laulussaan ”Matkalla pohjoiseen” sillä seurauksella, että poronsarviuutteen myynti nousi huipulukemiin. Inarissa Matti osti perunankeittoa varten isomman astian. Pokan kylän jälkeen astiaa kehitettiin, ja hyvin toimi. Tulimme Lerville, jossa asuimme Immelmökissä. Naapurimökeissä oli ulkomaalaisia marjankerääjiä.

Torstai-aamuna kävimme Leivin laskettelurinteen huipulla, jossa tapasimme sauvakävelijän Suomen naishiihdon huipulta. Tämä kertoi, että rinteen nousu kesti vartin. Kovin oli Riikka Sarasojan näköinen! Kittilästä ajoimme Ylläsjärven ja Kolarin kautta Ruotsin puolelle Pajalaan, jossa herkuteltiin kuohukermalla maustetulla marjapiirakalla ja kahvilla. Pajalasta ajoimme Ruotsin puolta etelään. Tornionjoen penkalla oli hieno levähdyspaikka, jossa nautittiin retkilounas. Tuli Övertorneå ja silta Suomen puolelle, siitä Aavasaksa ja mökkikylään yöksi. Torniojoen rannalla oli

Kuvat Köhtysen kesäreissulla: Oiva Kiljoja

rantasauna, jossa saunottiin.

Perjantaiamuna herätettiin siihen tosiasiaan, että ”hunajanmakuinen elämä” tämän reissun osalta alkaa olla takana, ja on lähdettävä etelän suuntaan. Tullessa kiertelimme Haaparannan ja Tornion toreilla mansikoita syömässä. Maisemat olivat mahtavia ja sääkin suosi, sadekuuro kasteli vain Kittiläntiellä Pokan kylän tienoilla.

Matkalla oli viisi ”Köntystä”: Matti, Asko, Kalevi, Esko ja Oiva. Reissu tehtiin kahdella henkilöautolla ja matkaa kertyi 2570 kilometriä.

Muisteli Oiva K.

Lampsilan kuusikot

Tiko haukkuu, rauhallinen karkea ääni täyttää kuusikon jokaisen sopen, se tulee syvältä kiihottomasti. Koira istuu hirvien takana, se aistii läsnäolon ja odottaa tilanteen päättymistä. Olemme jo aamulla tavoittaneet hirvet, naaraan kahden vasansa kanssa Marjomäen maalta Vispiläjoen takaa, Tiko sai välittömästi haukun ja seurasi hirviä joen yli Lampsilan suureen kuusikkoon.

Olen ison kiven takana muutaman kymmenen metrin päässä haukulta. Sammaleiseen kiveen on miellyttävä nojailla ja seurata hirvien liikkeitä. On raikas syysää. Ollaan aamupäivässä, maa on vielä lumeton, tuulikin on aivan olematonta. Vasat ovat ihan emänsä tuntumassa, joten mitään ampumistilannetta ei ole vielä päässyt syntymään. Hirvet seuraavat rauhallista koiran haukunutta paikoillaan seisten, niillä ei tunnu olevan suurempia kiireitä.

Sammaleinen kivi, jonka päällä Tikan Sportterin kiikarin läpi seurailen luonnon mahtavaa näytelmää, harvoin löytyy metsästyksessä näin upeaa tilannetta. Urosvasa ottaa ratkaisevan askeleen syrjään, se on oikeissa lähteä harjakset pystyssä tekemään tuttavuutta Tikon kanssa. Tätä olenkin odottanut, sammaleiselta kiveltä lähtee laukaus, kolme eläintä lähtee laukalla kohti Vispiläjokea. En ammu uudelleen, sillä tiedän osuman olevan paikoillaan, vasa keikkaakin nurin vähän matkaa juostuaan. Tikokin jää kaadolle ja tilanne

rauhoituu.

Metsänhaltija Tapio tarjoaa vielä samana päivänä pari muutakin tilaisuutta Lampsilan järeissä kuusikoissa. Olen kuitenkin saanut aivan riittävästi elämyksiä sammaleisen kiven tuntumissa, taisi muuten olla jo kolmas hirvi Lampsilaisen metsissä jonka olen kaatanut, Tauno on vanhana metsämiehenä tykästynyt hirvenmaksaan ja sitähän tässä on hänelle hankittukin.

Isäntä Tauno on jo useita vuosia sitten matkannut ikuisille metsästysmaille, Lampsilan suuret kuusikot ovat kadonneet teollisuuden tarpeisiin. Vispiläjoki kuitenkin virtailee vielä vanhoissa uomissaan, sammaleinen korkea kivi on myös entisellä paikallaan ja odottaa metsästäjää.

Hattulassa 30.10.2010 Paavo

Sirkus saapui Sarvenperälle

Olin tähän kesään saakka pitänyt Lahtisen Jarmoa ihan tolkun miehenä, mutta nyt raavaan miehen samettikangasleikit herättivät alkuunsa aikamoisen kysymysmerkin. Vaan eipä hätää, tähänkin loimusametin ja Belaruksen yhdistävään naapurin isännän viidenkymppivillitykseen löytyi aivan järkevä selitys.

Idean käpyjenkeräyskoneen puomiin kiinnitetystä kymmenen metriä korkeasta kiipeilykankaasta Jarmo sai jyväsyläläisestä Circus Uusi Maailmasta. Vertikaalikangasakrobatiaa nähdään useimmiten sisätiloissa, mutta mihinkäs muualle kuin Sarvenperän maalaismaiseen sopii tuulessa liehuva, agraarihenkinen ulkoilmaviritelmä.

Vertikaalikangas on helposti omaksuttava ilma-akrobatian muoto, joka sopii Jarmon kertoman mukaan ikärajanomasti kaikille, ”joilla kaikki raajat toimii”. Kiipeily kehittää erityisesti koordinaatiotaitoja, keskivartalon hallintaa, liik-

kuvuutta ja käsivoimiakin. Vertikaalikankaassa voi temppuilla erilaisia nousuja, staattisia asentoja, laskeutumisia ja hallittuja pudotautumisia. Erityisiä varusteita ei kiipeilyyn tarvita. Vertikaalikangasakrobatia määritellään esteettiseksi fyysisen taiteen muodoksi, jossa liikunta ja taide yhdistyvät kirjaimellisesti, vallon hausalla tavalla.

Kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita kokeilemaan lajia Jarmon kankaalle. Jos innokkaita löytyy riittävästi, tulevaisuudessa olisi tarkoitus järjestää akrobatiakurssi ammattilaisten ohjauksessa. Testaava toimittaja suosittelee lämpimästi!

Sanna Tarkiainen

Kuva yllä: Viidenkymppin villitys tämäkin.

Kuva vasemmalla: Meijän Perä -testaa – ensi kertaa kankaalla.

Kuva alla: Tarvitaan vain traktori, puomi, paljon kangasta ja ennakkoluuloton mieli!

Tuttuja ja kylänmiehiä

Sarvenperä sai toivottua nuorta väkeä kylälle maaliskuun lopulla Tuomo Laitilan, 30, ja Riikka Kangasniemen, 26, muutettua Kuokkalasta muutaman viikon ikäisen poikavauvansa kanssa Kellomäentien varrelle rakentamaansa uuteen kotiin.

Tontteja nuoret olivat aiemmin käyneet katselemassa mm. Vesangassa ja Kuohulla. Ratkaisevaksi askeleeksi osoittautui lopulta yhteydenotto Sarvenperän kotisivujen kautta löytyneeseen tonttiyhteyksimies-Vesaaan, jonka opastuksella Tuomo kierteli katsastamassa myytävänä olevat tontit.

Liekö Tuomo tasaisella Pohjois-Pohjanmaalla Ruukissa syntyneenä ihastunut Kellovuoren mäkiin maastoon, vai oliko ratkaisun avain joku muu. Vesangassa syntynyt ja kasvanut Riikka ei kertomansa mukaan ihan ensi silmäyksellä vielä ihastunut paikkaan, mutta oman kodin valmistumisen myötä kotiutuminenkin on jo päässyt hyvään vauhtiin.

Tonttikaupat tehtiin 2009 ja rakentaminen pääsi alkamaan huhtikuussa 2010. Vierasta työvoimaa ei ole käytetty juurikaan, paitsi tietenkin esim. sähkö- ja putkitöissä, jotka vaativat alan ammattilaisen. Sukulaiset ovat myös paljon jelpanneet.

Haastattelua tehtäessä talossa oli meneillään saunan ja WC:n kaakelointi. Viimeistelyitä riittää vielä sekä sisällä että ulkona. Tavoitteena on esimerkiksi saada Kellorinteeksi nimetyn talon pihamaa kuntoon ensi kesään mennessä, jolloin Tuukka-poikakin jo vilistää pihaleikeissä omin jaloin.

Tiiviin talonrakennusprojektin aikana Riikan ja erityisesti Tuomon harrastuslistalle ei ole oikeastaan mahtunut muuta kuin rakentamista. Normaalioloissa molemmilla on tapana käydä kuntosalilla treenaamassa, minkä lisäksi Riikka lenkkeilee ja pitää muutoinkin yllä uimari-aikoina hankittua pohjakuntoa. Tuomon aiempi moottoripyöräharrastus on nyttemmin vaihtunut moottoripyöräpoliisin työksi. Kilometrejä kertyy työpyörällä siihen tahtiin, että Tuomo on ilman sen suurempaa haikeutta laittanut

Kellorinteen rakentajat: Tuomo Laitila, Riikka Kangasniemi ja Tuukka-poika .

oman moottoripyöränsä myyntiin.

Aiempaa työkokemusta Tuomolla on mm. rekkakuskin ammattista. Riikka on puolestaan ehtinyt työskennellä ensihoitoon erikoistuneena lähihoitajana ennen nykyistä poliisin ammattiaan.

Äitiyslomalla olevan Riikan ja Tuukka-vauvan yhteisiä harrastuksia ovat lenkkeily ja kuntosalikäyntien lisäksi retket Kuohulle MLL:n Perhekahvilaan. Tuukan kanssa ovat onnistuneet myös marjareissut – kiitos kätevästä kantoli-

nan ja hyvin ajoitettujen päiväunien.

Kyläläisiin tutustuminen on vielä jäänyt melko vähäiseksi, mutta nuoret olivat iloisesti yllättyneitä kyläyhdistyksen huomionsoituksesta uusille asukkailla ja lapsen syntymän johdosta.

Pienenä toiveena olisikin löytää Tuukalle hoitotäti omalta kylältä sitten kun Riikkakin palaa työelämään.

SH ja HM

SARVILASTUJA

Johanna ja Timo Niilivuon toinen poika, Vernerin pikkuveli, sai kasteessa nimekseen Oskari Timo Asser Niilivuo.

Kutsumme kaikki Saunamaratonin ym. muiden tapahtumien **talkoolaiset perheineen lohi-keitolle** Kuohun Kylätalolle la 3.9. klo 16.

Ilm. Vesalle puh. 0400 546 673 tai Seijalle puh. 0400 646 471 28.8. mennessä. Ilmoita myös mahd. erikoisruokavaliosi.

Virtapiirin ohjelma syyskaudelle 2011

Muutokset mahdollisia. Seuraa Korpilahti-lehden Seurapalstaa ja Sarvenperän kotisivuja.

9.9. Mutasen leiripäivä

15.9. Kuntosali

22.9. Sanasalkku ja tietovisa

29.9. Vierailu radio Keski-Suomeen

6.10 Yhteislaulu

13.10 Turinatuokio

20.10 Vierailu Korpilahden keskuskeittiölle

27.10 SYYSLOMA

3.11. Muistisalkku

10.11. Vierailu Vaajakoskelle

17.11. Kallioplanetaario

24.11. Pelipäivä

1.12. Vierailu Ohelan navetalle

8.12. Ikonitaiteilija Raija Luukkonen

15.12. Joulujuhla koululaisten kanssa

Postiosoite

Teatteriretki Mikkeliin la 22.10.

Näytelmä "Vaimoni on toista maata", päivänäytös. Retken hinta 45 - 50 e/henk. Lisätietoja ja ilm. viim. 28.9. Seijalle puh. 0400 646 471

Löytyykö pihapiiristäsi tarpeetonta **rautaremua** ja haluaisit päästä siitä eroon?

Ilmoita Vesalle puh. 0400 546 673 tai Seijalle puh. 0400 646 471 syyskuun loppuun mennessä. Noudamme ne ja toimitamme eteenpäin. Saatu tuotto käytetään kylätoimintaan.

Kuva: Seija Hallinen

Näin muhkea mehiläisenpesä löytyi Rajulasta kesäisten talkoiden aikana.

SARVIROCK II

Kuohun Kylätalolla la 10.9.2011

Ilmainen **LASTENTAPAHTUMA**
klo 16.00-18.30.

TAIKURI TONNI

ja

**LAULAVA
PUPUSSI**

Paikalla puffetti.
Järjestää Sarvenperäset ry

Aikuisten ilta

Klo 20.00 - 02.00 (soitto 21.00), liput 8 euroa,
Baari A-olkeuksilla (maksu käteisellä). Puffetti.

**TULIKASTE
DUO TATU JA JARI**

TAPIO

